

HET KONINKRIJK
IN HET OUDE TESTAMENT

VLADIMIR GELESNOFF

Het koninkrijk in het oude testament

Vladimir Gelesnoff

Stichting Da-ath

Colofon

Oorspronkelijke titel:
The Kingdom in the Old Testament
Vladimir Gelesnoff

1^e publicatie 1909
Unsearchable Riches, 1938, blz.210-229
© Concordant Publishing Concern
www.concordant.org

Vertaling: Jan Koolen
Redactie: Date Gorter
Uitgave: Stichting Da-ath, Capelle aan den IJssel, da-ath.nl

Met schriftelijke toestemming
Concordant Publishing Concern

Omslag: Evangelie Om Niet
evangelieomniet.nl

Foto cover © Alessandro0770 via Canva

ISSN 2772-8811
NUR 707

INHOUDSOPGAVE

Blz.

Redactioneel	6
Het koninkrijk in het oude testament	7-8
Het verzoek van het volk	8-10
Gods antwoord	10-11
Gods doel voor Israël.....	11-13
Het koninkrijk - voorbereid	13-15
Anarchie vóór de zondvloed	15-16
Het begin van menselijke regering.....	16-18
De verstrooiing bij Babel.....	18-19
Gods beloften aan Abraham.....	19-21
Gods kracht onderschat	21-22
Menselijke vermogens overschat	22-23
Het nieuwe verbond	23-24
Een koning	25
Falen en discipline	25-27
De herbouw van de tempel	27-28
Jahweh zal het land reinigen	28-30
Relatie priesterschap - koninklijke macht	30-31
Priester en Koning	31-32
De beloofde boodschapper	32-34
Kondigt het koninkrijk aan	34-35
Nawoord – Recht snijden	36-37
Andere publicaties Stichting Da-ath	39-44

Redactioneel

Nu, in 1996, verheugen wij¹ ons dat wij *Het koninkrijk in het oude testament* van Vladimir Gelesnoff² opnieuw kunnen publiceren. Dit was een van de eerste publicaties van het Concordant Publishing Concern. Wij concluderen uit het adres in San Diego dat voor deze *Unsearchable Riches* op de originele kopie van deze studie staat, dat de uitgave in 1909 of 1910 moet zijn geweest, voordat het postadres gewijzigd werd naar Los Angeles.

Bij de introductie van de herziene editie van deze uiteenzetting in 1938 (UR XXIX, blz.210-229), waarop deze herdruk is gebaseerd, schrijft A.E. Knoch: "deze studie werd vele jaren geleden voor het eerst gepubliceerd en is lange tijd niet meer gedrukt. Omdat in de tussentijd niets gelijkwaardigs lijkt te zijn verschenen, verwelkomen wij de kans om het opnieuw uit te geven.... De zorgvuldige overweging die vereist is door het werk van revisie heeft mij opnieuw onder de indruk gebracht van de excellente waarde van deze uiteenzetting. De grote behoefte aan helderheid over dit elementaire thema is aan alle kanten duidelijk en groeit naarmate de afvalligheid versnelt. Daarom gebruik ik deze gelegenheid om het aan te bevelen aan allen die hun mede heiligen willen helpen inzicht te krijgen in Gods grootse plan voor de natie van Zijn keuze en hun Messias, Christus Jezus onze Heer."³

¹ Wij: redactie van Concordant Publishing Concern

² Gelesnoff (1877-1921) startte in 1909 *Unsearchable Riches*

³ *Unsearchable Riches*, XXIX (1938), blz.210

Het koninkrijk in het oude testament⁴

De vraag: *wat is het koninkrijk van de hemelen?* is uiterst belangrijk. De grote hoeveelheid antwoorden levert veel verwarring op. Het is dan ook onderwerp geweest van een nauwgezet onderzoek. We hebben ons ingespannen die vraag vanuit de Schrift te beantwoorden en presenteren nu onze bevindingen aan de waarheidszoekers.

Het is een goede zaak voor de uitleg om elke zin, ieder woord in de Schriften te interpreteren uit het gebruik in andere tekstverbanden van de Bijbel. Door dat principe te volgen, ontdekken wij dat de uitdrukking: *het koninkrijk van de hemelen* gebaseerd is op de profeet Daniël.

*En in hun dagen, dat is: van deze koningen,
zal de Eloah⁵ van de hemelen een koninkrijk
oprichten dat voor de eonen⁶ geen schade zal
lijden. Zijn koninkrijk zal niet aan een ander
volk worden overgelaten.*

*Het zal al deze koninkrijken verpulveren en
beëindigen, en het zal staan voor de eonen* ^{Dan.2:44}

*En het koninkrijk en de jurisdictie en de
majesteit van het koninkrijk onder al de
hemelen zal worden verleend aan het volk*

⁴ Israël gebruikt het acronym Tenach: Thora, Neviim, Ketoeviem; Onderwijzing, Profeten, Geschriften

⁵ Eloah; *Onderschikker-waarts* (God-waarts), is helemaal gericht op de grote EL, dé Onderschikker, God, de Vader.

⁶ Eon: het Hebreeuwse *olam* en het Griekse *aiōn* betekenen nooit eindeloze eeuwigheid. Het gaat om *levensduur, een lange periode van tijd*.

*van de heiligen van de allerhoogsten.
Hun koninkrijk is een eonisch koninkrijk, en
al de autoriteiten zullen hen dienen en naar
hen luisteren* ^{Dan.7:27}.

Na onderzoek van de fundamentele gedeelten in het licht van de (nabije) context én de hele profetie, blijken deze feiten:

1. Het koninkrijk van de hemelen is een koninkrijk in de zin van de imperiums⁷ die vertegenwoordigd werden door de delen van het grote beeld waar Nebukadnezar van droomde. Dat waren zeer grote koninkrijken.
2. Het is beperkt tot de *aarde* en omvat de koninkrijken onder al de hemelen.
3. Het is het koninkrijk van een *volk*.
4. Het is een *toekomstig* koninkrijk.

Het verzoek van het volk

En nu, om het onderwerp duidelijk te begrijpen, moeten wij de geleidelijke ontvouwing van het idee *koninkrijk* in de Hebreeuwse geschriften onderzoeken. Wij behandelen het onderwerp in het kort.

Om te beginnen moeten we toegeven dat de Bijbel niet slechts een boek is van morele en religieuze principes in mystieke taal. Maar het is een consistente, systematische onthulling van een duidelijk plan dat sinds het begin van de tijden werkzaam is. Om dat plan te begrijpen, is het vereist toe te geven dat Gods wegen bewonderenswaardig zijn aangepast aan de fysieke en morele toestand van de

⁷ Grote (wereld)rijken

sterfelijke mens. En: Zijn openbaring is afgestemd op ons mentale niveau. De geschiedenis van Israël biedt hiervan overtuigend bewijs. Toen Jahweh neerdaalde op de berg Sinaï met brandend vuur en duisternis, de tornado, het geschal van de bazuin en de stem die riep, beefden de zonen van Israël voor de majesteit van die theofanie⁸. Zij riepen tot Mozes:

*Spreek jij met ons, opdat wij horen; maar
Elohim⁹ moet niet met ons spreken, anders
sterven wij* Ex.20:19; Heb.12:19

In wezen komt hun redenering hierop neer: ‘De helderheid van het vuur is te veel voor onze ogen; het donderende, stormachtige bazuingeschal is te veel voor onze oren. Laat God door u tot ons spreken. We kunnen uw vorm aanzien, we kunnen uw stem horen; maar dit vreselijke gezicht en dit oorverdovende geluid kunnen wij niet verdragen’.

Kortom, zij uitten de wens om de Godheid in menselijke gedaante te zien en Hem met menselijke stem te horen. God ging genadig in op hun verzoek. Hij zei tot Mozes:

Zij hebben goed gesproken in alles wat zij gezegd hebben. Een Profeet zal Ik voor hen oprichten uit hun broeders, zoals jij, en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond leggen, en Hij zal tot hen spreken alles wat Ik Hem gebied Deut.18:17,18.

⁸ Godsverschijning; Christus in heerlijkheid voor Hij mens werd.

⁹ Titel; meervoud, de geest van zowel EL als Eloah is werkzaam, zie voetnoot 5.

De aanpassing aan het niveau van Israël was compleet. Zo'n perfecte aanpassing, die in elk opzicht overeenkwam met hun wens, bracht van nature ernstige rekenschap met zich mee. Vandaar de plechtige waarschuwing:

*Maar het zal gebeuren dat de man die niet zal
luisteren naar Mijn woorden, die de Profeet in
Mijn naam zal spreken, Ik Zelf zijn bloed van
hem zal eisen* ^{Deut.18:19}

Gods antwoord

In overeenstemming met deze belofte, toen de volheid van de tijd kwam, trok de eniggeboren Zoon de kleren van het vlees aan.

De oneindige God Zichzelf heeft geopenbaard door Zijn Zoon, Die *de gelijkenis van het vlees van zonde* aannam. Zo heeft Hij Zijn gedachten overgebracht in de taal van zondige mensen. Hij heeft ze gekleed in de woorden waarin stervelingen gedachten uitwisselen. Hij heeft ze gebruikt met de betekenis die inherent is aan de gebruikte taal. Gewoonlijk spreken wij duidelijk: dat doet Hij ook. Wij gebruiken stijlfiguren en symbolen, gelijkenissen en illustraties: dat doet Hij ook. Omdat een redenaar toevallig een stijlfiguur of een illustratie gebruikt om zijn punt levendiger en indrukwekkender te maken, veranderen wij bij het lezen van zijn redevoering toch niet de betekenis van de woorden zoals alchemie dat doet, of zou doen, met de substantie van metalen? Zeker niet. Als God dan tot ons spreekt "zoals de mens tot de mens spreekt", is het duidelijk dat wij Zijn woord op dezelfde manier moeten behandelen als andere literaire producties. Overweeg de

woorden in hun fundamentele en gewone gebruik. Denk niet in willekeurige of speculatieve betekenissen.

Als wij de betekenis, zichtbaar in de woorden, veranderen door permutatieve¹⁰ vergeestelijking, dan wordt de Bijbel het gemakkelijke materiaal voor iedere vorm van "eigen interpretatie". Dit wordt duidelijk aangetoond door de enorm verwarrende verscheidenheid aan meningen over dit onderwerp: *het koninkrijk*. Mensen stelden zich voor dat God geen koninkrijk zou kunnen hebben in de gewone zin van het woord. Men reduceerde het materiaal al naar gelang de vooropgezette opvatting. Vandaar de noodzaak om het op een manier te interpreteren die, moet worden toegegeven, het wel de kwaliteiten van een raadsel geeft in plaats van die van gewone, formele communicatie.

Kolossenzen toont de geliefde Zoon in de stralende glorie van schepping en verzoening. Verleden en toekomst zijn nauw gerelateerd aan de Eerstgeborene uit de doden. Eerst is daar de schepping van het al in Hem ^{Kol.1:16}. Dit is het beginpunt: het kijkt naar een verleden zonder datum. Daarna komt de verzoening van het al door Hem ^{Kol.1:20}. Dit is het doel: het wijst naar een verre toekomst.

Gods doel voor Israël

We merken op dat in zowel schepping als verzoening twee 'sferen' verschijnen - de hemelen en de aarde. Deze twee sferen mogen niet samengevoegd worden, en wat betrekking heeft op de ene moet strikt worden uitgesloten van wat betrekking heeft op de andere.

¹⁰ Leenwoord uit het Frans, in de betekenis van 'verwisseling'

Als schepping en verzoening twee sferen omvatten, aarde en hemelen, dan *moet* Zijn plan dit tweevoudig stempel dragen, en zoals geformuleerd in de Schrift, lijkt het dat ook te doen.

De last van Gods plan aan de aardse kant is *koninkrijk*. Het richtpunt is een *natie*: Israël. *Heerschappij* is het kernpunt. Het einddoel is het herstel van de aarde. Israël is een instrument om te *regeren*. Door hen zal God Zijn regering op aarde vestigen, de andere natiën hoeden en de zaken van deze lagere sfeer beheren. De last van Gods plan aan de hemelse kant is *openbaring*. Het richtpunt is de *gemeente die Zijn lichaam is*. Het kernpunt is *genade*. Het einddoel is het herstel van de hemelen. De gemeente als het lichaam van Christus, zowel nu als hierna, is het middel tot *tentoonspreading*. Door die samenwerking zal God de overstijgende rijkdom van Zijn genade door de komende eonen¹¹ heen tentoonspreiden ^{Efe.2:7}. Daarom de zeer verbazingwekkende uitspraak, welhaast te groot in immensiteit:

*wij worden een theater voor de wereld en
voor boodschappers en voor mensen* ^{1Kor.4:9}

Voorlopig laten wij de beschouwing van de kant van Gods plan wat de hemelen betreft achterwege. Wij gaan over tot het traceren van de ontwikkeling van het idee: *koninkrijk*. Wij beperken ons tot de Hebreeuwse geschriften en houden resoluut vast aan het gezonde principe om elk woord op zijn nominale waarde te nemen. Wij willen laten

¹¹ *Eon* is vertaling van het Hebreeuwse *olam* en het Griekse *aiōn*; het verwijst naar levensduur, langere tijd, maar nooit eindeloosheid.

zien dat in het geheel van de kenmerken zo'n interpretatie zich rechtvaardigt door de overtuigingskracht van de resultaten.

Lexicons definiëren een *koninkrijk* als "een gebied, volk, staat of rijk, geregeerd door koning of koningin; een monarchie". Een vorst, een metropool, een territorium, een volk, een systeem van administratie en afhankelijkheden - dit zijn de ideeën die het woord suggereert. En het is redelijk om ervan uit gaan dat bij aannahme van dit woord de Schrift geen andere ideeën wil overbrengen.

Het koninkrijk - voorbereid

De aannahme die hier naar voren komt kan gemakkelijk worden getest. Maar waar moet ons onderzoek beginnen?

Wanneer de Zoon des mensen op de troon van Zijn heerlijkheid zal zitten, zegt Hij tegen de volken aan Zijn rechterhand:

*Komt, jullie gezegenden van Mijn Vader!
Neem het lotdeel van het koninkrijk dat voor
jullie gereed is gemaakt vanaf de nederwerping
van de wereld* ^{Matt.25:31,34}.

Hier leren wij, dat (1) de Vader een koninkrijk *gereed heeft gemaakt*, en (2) dat Hij het gereedgemaakt heeft *vanaf de nederwerping van de wereld*. Dit brengt ons naar de openingspagina van de Bijbel.

Genesis 1:1 bevestigt de schepping van de hemelen¹² en de aarde in het begin. En het is overbodig te zeggen dat ze in de uiterste perfectie en schoonheid uit de hand van God voortkwamen. Wij lezen de uitdrukkelijke verklaring dat ze niet *woest en leeg* werden geschapen, zoals ze later *werden* ^{Jes.45:18}. Genesis 1:2 beschrijft *chaos* - het resultaat van nederwerping¹³. De volgende verzen ^{Gen.1:3-25} tonen de rehabilitatie van de ruïnes. Toen de aarde geschikt was gemaakt voor bewoning, verschijnt Adam op het toneel. De Schepper geeft hem de opdracht:

Weest vruchtbaar en wordt talrijk, vul de aarde en onderwerp haar. Heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemelen, over de dieren en over heel de aarde, en over al het kruipend gedierte dat op de aarde kruipt ^{Gen.1:28}

Bovendien nam God de mens en plaatste hem in de tuin van Eden *om die te bewerken en te onderhouden* ^{Gen.2:15}. *Bewerken*¹⁴ en *onderhouden* wijzen op cultivering en toezicht. De opdracht is: beheer en ontwikkeling van de natuurlijke hulpbronnen. En tevens de distributie van de

¹² In Tenach altijd meervoud.

¹³ Veel vertalingen: ‘grondlegging’ of ‘grondvesting’ van de wereld; dit is onjuist t.a.v. het Griekse *katabolè*: nederwerping ^{Efe.1:4}

¹⁴ Dit Hebreeuwse woord voor *dienen*, *abad*, is hetzelfde dat wordt vertaald als *bewerken* in Genesis 2:5; 3:23; 4:12. Adam was een bewerker van de grond vóór de val, niet als gevolg daarvan. Inderdaad, hij was vanaf het begin daarvoor bedoeld ^{Gen.2:5}. Het enige verschil voor en na de val lag hierin: terwijl de aardbodem voor de val royaal reageerde op zijn inspanningen, leverde het daarna schaarse opbrengsten op.

producten van de aardbodem aan de schepselen onder hem, langs de door de Schepper aangegeven lijnen ^{Gen.1:29}.

Anarchie voor de zondvloed

We hebben nu aan de oppervlakte iets concreets waar elke volgende verklaring iets aan toevoegt, bijdraagt.

De ontrouw van Adam bracht de enorme machinerie van het universum uit de versnelling. Het is echter belangrijk op te merken dat, hoewel zijn afvalligheid Gods manier van handelen veranderde, het Zijn plan niet wijzigde. Want drie millennia later mijmert David in poëtische taal over de waarheid die aan onze voorvader in Eden werd geopenbaard: dat een *mens* de autoriteit krijgt om voor God te regeren ^{Psalms 8}.

Vanaf de vroegste tijd hebben we slechts een summier overzicht. De gebeurtenissen van bijna twee millennia zijn samengebracht binnen twee hoofdstukken ^{Gen.4:1-6:8}. Toch onthult dit fragment, ondanks zijn beknoptheid, een criminele loopbaan van ongeëvenaarde activiteit en buitengewoon karakter. Hier vinden we moord en godslasterlijke aanmatiging van goddelijkheid. Er is veel geweld en misbruik van de seksuele relatie. Talent en uitvindingsgenie werden gebruikt in de dienst van lust. De steden waren doordrenkt van sensualiteit en stinkend van misdaad. Slechtheid nam zo'n ernstig karakter aan in zulke gigantische proporties, dat de totale vernietiging van de mensheid de enige effectieve remedie was. Acht zielen die niet deelnamen aan de heersende vormen van slechtheid, werden echter gered.

Na de zondvloed geeft God opnieuw een opdracht mee, nu aan Noach en z'n drie zonen. Vermenigvuldiging en vullen van de aarde; deze opdracht was eerst aan Adam gegeven. De oorspronkelijke idee van heerschappij wordt bevestigd. De verderfelijke praktijken van eerdere antediluvianen¹⁵ brachten echter nieuwe elementen van wanorde in de relaties van de mens tot de natuur en de dieren. Aan deze nieuwe omstandigheden wordt tegemoetgekomen.

De angst voor u en schrik voor u zal komen over elk levend dier van de aarde, zelfs over elke vogel van de hemelen, en over alles wat op de grond beweegt, en over alle vissen van de wateren. In uw hand zijn zij gegeven. Elk levend dier dat beweegt zal voedsel voor u zijn. Zoals het groene kruid geef ik u alles. Ja, alleen vlees met zijn ziel, zijn bloed, zult gij niet eten ^{Gen.9:2-4}.

Het begin van de menselijke regering

Maar daar is nog een ander punt. Vanuit ervaringen in het voorgaande tijdperk ontstond een ander probleem. Met uitzondering van het huwelijk bestonden er geen helder gedefinieerde relaties en verantwoordelijkheden. Elke man was een wet voor zichzelf. Er was niets dat het leven beschermde tegen wetteloze inbreuken. De mate waarin geweld had geheerst, riep om beperking. En dit is precies wat God doet.

Ja, uw bloed, dat eist Hij terug, voor uw zielen. Van de hand van elk dier zal Ik het eisen, en van de hand van de mens. Van de hand van de broer

¹⁵ Degenen die behoren tot de tijd van vóór de zondvloed

*van een mens zal Ik de ziel van een mens eisen.
Wie het bloed van een mens vergiet, diens bloed
zal door mensen vergoten worden, want in het
beeld van God maakt Hij de mensheid* ^{Gen.9:5-6}

De voorvaderen van de mensheid worden bekleed met de autoriteit die nodig is voor de uitvoering en handhaving van deze verplichtingen.

Over menselijk bestuur wordt niets gezegd. Door de trend van het verhaal als geheel wordt dat echter impliciet duidelijk. Noachs zonen moesten in eigen geslachtslijnen bestuur vestigen op basis van verantwoordelijkheid tussen mens en mens. De mensheid vertakt zich uit hen in drie stromen, en in kleinere afdelingen zoals natiën, families ^{Gen.10:5,20,31,32}. Zij hebben elk een specifieke roeping en bestemming in het vooruitzicht, zoals zal blijken. De verdeling van de mensheid in natiën was een Goddelijke aanwijzing ^{Gen.10:25; Deut.32:8; Hand.17:26}. Dit was met de duidelijke bedoeling een toezichtstelsel te stichten. Het zou ook de effectieve handhaving van de principes die aan de zonen van Noach waren toevertrouwd, verzekeren. Bovendien worden wij op de hoogte gesteld van het feit, ^{Deut.32:8} dat bij het verdelen van de zonen van Adam in natiën, de grenzen van hun woonplaatsen zijn toegewezen met het oog op Israël als regerende natie, met gecentraliseerde autoriteit.

Dit systeem van administratie, in zijn brede kenmerken, wordt uiteengezet in de profetie van Noach ^{Gen.9:25-27}. Sem krijgt politieke en religieuze opperheerschappij. Hij krijgt het monopolie over de zegen. De tent van God is in zijn midden. De Godheid wordt gekend als *de God van Sem*.

Jafeths nakomelingen, de Jafethitische volkeren, breidden hun gebied uit door verovering en kolonisatie. Zij zijn rondom het centrum van Sem gestationeerd.

De verstrooiing bij Babel

Onder deze beide groepen staan de Chamitische natiën. Wij hoeven de "dienstbaarheid" in deze passage niet op te vatten als slavernij; het is *onderschikking*, niets meer dan dat. Zij hebben geen politieke autonomie. De gelegenheid om de positie en functie van een regerend volk op een meer gedetailleerde manier te onthullen, werd geboden door de natiën die probeerden zich te verzamelen rond een eigen centrum op de vlakten van Sinear ^{Gen.11:1-9}. God verstoorde hun plan; door spraakverwarring consolideerde Hij de nationale grenzen, die daarna zowel taalkundig als geografisch vastgelegd werden. Wij komen als vanzelf in de volgende fase.

In het land waar men geprobeerd had via centralisatie in te gaan die diametraal tegen Zijn plan in ging, verschijnt God aan een afstammeling van Sem: Abraham. Hij zegt:

Ga uit uw land en uit uw familiekring en uit het huis van uw vader naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; wees tot een zegen. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u licht maken zal Ik vervloeken. In u zullen alle geslachten op de aardbodem gezegend worden ^{Gen.12:1-3}.

Zo lezen wij de vroege aanduiding van een *grote natie*. De eerste aankondiging toont dat de grootheid bestaat uit het

genieten van een ongehoord grote zegen, en verder dat het *middel* is tot zegen voor alle geslachten op de aardbodem

Bij Abrahams terugkeer uit Egypte, na zijn afscheiding van Lot, zei Jahweh¹⁶ tegen hem:

Sla uw ogen op en kijk, vanaf de plaats waar u nu bent, naar het noorden en naar het zuiden en naar het oosten en naar het westen, want al het land dat u ziet, geef Ik aan u en uw nageslacht, voor de eon Gen.13:14-15.

Voortaan is een *land* onafscheidelijk verbonden met die natie. Later worden de grenzen bepaald en wordt het bezit ervan als onvervreemdbare erfenis beloofd aan Abrahams nageslacht door een onveranderlijk, *onvoorwaardelijk* verbond. Een verbond waarin God alle verplichtingen op zich neemt, en Abram slechts toeschouwer bij de transactie is - bezegeld met Gods eed Gen. 15:12-21; Heb. 6:13-18.

Gods beloften aan Abraham

Voorafgaand aan dit verbond werd Abraham een *erfgenaam* en een nageslacht beloofd, talrijk als het zand van de zee. Opvallend is de vreemde onverenigbaarheid van Zijn raadsbesluiten met degenen die gekozen zijn om die uit te voeren. Hij zei dat Hij een grote natie zou maken - uit wie? Een man die zo goed als dood was - dat wil zeggen, van wie het vermogen om nageslacht voort te brengen uitgeschakeld was door ouderdom. Plus een

¹⁶ Jahweh: vierletterige Naam, 'Ik ben' of 'Ik zal zijn'.
Letterlijke weergave: *word-zijnde-was*.

onvruchtbare vrouw, die qua leeftijd geen kinderen meer kon krijgen. Opnieuw zei Hij:

In Isaäk zal uw zaad geroepen worden Gen.21:12; Rom.9:7

Maar ook hij had een onvruchtbare vrouw.

Isaäk smeekte Jahweh voor de verkwikking van Rebekka, zijn vrouw, want zij was onvruchtbaar. En Jahweh werd door hem gesmeekt, en Rebekka, zijn vrouw, werd zwanger Gen.25:21

Ook in de gevallen van de vrouwen van Jakob lezen we:

God opende haar schoot Gen.29:31; 30:22

God is zowel de Vervuller als de Gever van de belofte. Zijn werkwijze maakt duidelijk dat verwezenlijking ervan niet *langs natuurlijke weg* is. Door interventie - is het te veel gezegd: creatieve? - handelingen van Zijn kant komt het. De toename in Egypte onder omstandigheden waar andere natiën ofwel zijn omgekomen of hun identiteit hebben verloren; de uittocht; de doortocht door de woestijn; de gebeurtenissen in het land - in één woord, elke fase van de Hebreeuwse geschiedenis rechtvaardigt de uitspraak van de Psalmist:

Hij doet zo niet bij enige andere natie Ps.147:20

en bevestigt dat zij een volk van *Zijn eigen* maaksel zijn.

Nu moeten we een vertrek overwegen dat rampzalige gevolgen had voor Israël. Zij bereiken de Sinaï. Mozes stijgt op naar de Ene, Elohim¹⁷. Dan roept Jahweh hem vanaf de berg en zegt:

*Zo zal jij zeggen tot het huis van Jakob en vertellen aan de zonen van Israël:
Jij hebt gezien wat Ik aan de Egyptenaren gedaan heb, toen Ik jullie op arendsvleugels gedragen heb en tot Mij gebracht heb. Nu dan, indien jij naar Mijn stem zal horen en Mijn verbond onderhouden, dan zul jij Mij tot eigendom zijn uit alle volken, want de hele aarde is van Mij. En jij zult Mij een koninkrijk van priesters en heilig volk zijn* ^{Ex.19:3-6a}.

Gods kracht onderschat

God gebiedt hen terug te kijken op Zijn wonderlijke daden. Zoals een gier hoog in de lucht elke belemmering op het pad van een voetganger minacht, zo had God hen door de gevaren van de woestijn gedragen. Herinner de feiten. Hij leidde ze met droge voeten door de zee; maakte het water van Mara zoet; gaf hun brood uit de hemel en water uit de rots; Hij stilde hun honger en leste hun dorst. Hoe anders was *hun* aandeel geweest! Zij *onderschatten* Zijn kracht. *Kan Hij een tafel in de woestijn bereiden?* Zij hadden aan Zijn aanwezigheid getwijfeld. *Is de Heer in ons midden?* En nu, in het licht van zulke ervaringen, overschatten zij hun eigen kracht. *Alles wat de Heer gesproken heeft, zullen wij doen*. Helaas! Zij hadden de lessen niet geleerd die een van hun illustere zonen later zo grondig zou leren:

¹⁷ Meervoud van EL; Onderschikkers, zie ook voetnoten 5 en 9

*want ik weet, dat in mij, dat is in mijn
vlees, niet het goede woont* ^{Rom.7:18}

het is alleen:

*In alles ben ik sterk in Hem Die mij kracht
geeft: Christus!* ^{Fil.4:13}

Ze staan op het punt het land binnen te gaan. Tot nu toe worden ze niet ingeperkt door restricties. Elke stap van de weg heeft een neiging ontwikkeld om Gods bepalingen te weerstaan. Toch vertrouwen zij op eigen vermogen om aan Zijn eisen te voldoen - zonder zelfs te weten wat van hen verwacht wordt. Toegang tot het land onder dergelijke omstandigheden betekent een zekere heropleving van het tafereel bij Babel. Goedheid is geschokt, dus worden zij onder een strenge, onbuigzame leermeester gezet - de wet - om zo de buitensporige zondigheid van de zonde te leren. Een verbond, *voorwaardelijk* - door gehoorzaamheid van hun kant.

*En de voeten van Israël zullen niet meer dwalen
van de grond die Ik hun vaderen gegeven heb,
mits zij luisteren om te doen naar alles wat Ik
hun opdraag en naar de gehele wet waarin zij
zijn onderwezen door Mijn dienaar Mozes* ^{2Kon.21:8}.

Menselijke vermogens overschat

Aan de andere kant, als zij niet luisteren naar de stem van Jahweh hun Elohim, om al Zijn geboden en verordeningen te onderhouden, te doen, dan

zal Jahweh een volk tegen u opheffen van verre, van het einde der aarde, zoals de gier neerstrijkt, een natie wiens taal u niet verstaat, een natie sterk van aangezicht, dat noch de oude met achting behandelt, noch genade schenkt aan de jeugd ^{Deut.28:15,49,50}.

Het verbond van Sinaï was een tijdelijke maatregel om onvermijdelijke uitbarstingen van zonde te beteugelen. Dit was opgelegd tot een periode van hervorming ^{Hebr.9:10}, en kon het vooraf geratificeerde Abrahamitische verbond niet ongeldig maken ^{Gal.3:17}. Bij het binnengaan van het land neemt de natie plechtig haar plichten op zich. Hemelen en aarde worden als getuigen opgeroepen. Zes stammen, gestationeerd op de berg Gerizim, spreken de zegeningen uit; zes stammen spreken de vervloekingen uit vanaf de berg Ebal. Toen de Levieten de vervloekingen voorlezen, antwoordde het volk met *Amen*. ^{Deut.27:15-26; Joz.8:30-35}.

Het nieuwe verbond

Hun loopbaan in het land was een treurige reeks van breken van de wet en afvalligheid. Koning, priester en volk *deden wat kwaad was in de ogen van Jahweh*.

Dus, trouw aan de voorwaarden van het verbond,

doet Hij de koning van de Chaldeeën tegen hen opkomen, en hij doodt hun uitverkorenen met het zwaard in het huis van hun heiligdom, en heeft geen medelijden met jongeman en maagd, oude man en zeer oude, Hij heeft ze alle in zijn hand gegeven... En hij voert degenen die van het zwaard zijn overgebleven weg naar Babylon ^{2Kron.36:17,20}.

Maar op het moment dat de natie wordt verwijderd om haar onwaardigheid, wordt Gods belofte aangekondigd:

‘Zie, de dagen komen’, spreekt Jahweh, ‘dat Ik een nieuw verbond zal sluiten met het huis van Israël en met het huis van Juda, niet zoals het verbond dat Ik met hun voorvaders sloot, op de dag dat Ik hun hand vasthield om hen uit het land Egypte te leiden.

Dat verbond van Mij hebben zij verbroken, en Ik was Bezitter over hen’, spreekt Jahweh.

‘Want dit is het verbond dat Ik zal sluiten, met het huis van Israël na die dagen’, spreekt Jahweh. ‘Ik zal Mijn wet in hun binnenste leggen, en Ik zal het op hun harten schrijven, Ik zal hun Elohim worden, en zij zullen Mijn volk worden, en niemand zal nog zijn naaste onderwijzen, of tot zijn broer zeggen: “Ken Jahweh”, want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste’, spreekt Jahweh.

‘Want Ik zal hun slechtheid vergeven, en Ik zal hun zonden niet meer gedenken’. Jer.31:31-34

Het eerste verbond was mislukt vanwege hun sterfelijke verderfelijke: daarom belooft God Zichzelf, zonder enige verplichting van hun kant, niet alleen hun zonden te vergeven en hen opnieuw als natie in hun land te vestigen. Hij belooft echter óók, dat zij opnieuw geboren¹⁸ worden zodat afvalligheid verder onmogelijk is.

¹⁸ De Heer Jezus spreekt met Nikodemus daarover Joh.3:1-21

Een koning

De volgende fase in de ontvouwing van het plan is de keuze van een koning. Net als het voorgaande, wordt dit onderdeel ook openbaar gemaakt als gevolg van het falen van de mens. De anarchie onder de richters en de corruptie van de zonen van Samuël leidden Israël ertoe een koning te eisen. Laat het duidelijk zijn: het was geen zonde om een koning te vragen. God had bedoeld dat Israël er een zou hebben. Jakob ziet uit naar de tijd dat de Vredevorst uit Juda zal opstaan met de scepter ^{Gen. 49:10}, en Bileam ziet Zijn ster van verre ^{Num.24:17}. De fout lag in het vragen om een koning *zoals de natiën die hadden*. Samuël maakt duidelijk dat zo'n monarchale regering tirannie betekent. Onder Saul hebben ze dat ervaren. Uiteindelijk, na veel disciplinaire beproevingen wordt David gekroond, de eerste koning van Israël *naar Gods eigen hart*. Dat is Zijn definitieve keuze voor de troon. Hij wilde een huis bouwen voor Jahweh. Dit mocht hij niet doen. Maar bij die gelegenheid sloot God met hem een eonisch verbond, *geordend in alle dingen en bewaard* ^{2Sam.23:5}. Dit deed Hij om hem een *zaad* te geven, waarvan koninkrijk voor de eon zal worden bevestigd ^{2Sam.7:11-17}. Samen met deze belofte komt de keuze voor Jeruzalem als hoofdstad. Het idee *koninkrijk* is op die manier voltooid.

Falen en discipline

Om de navolgende ontwikkelingen duidelijk te begrijpen, moeten wij iets in gedachten houden. Dit verbond is zeker *onvoorwaardelijk* en daarom onherroepelijk ^{Ps.89:28-37}. God behoudt Zich wél het recht voor om noodzakelijke, herstellende straffen op te leggen, en wel overeenkomstig de nalatigheid van Davids opvolgers.

De boeken van de Koningen en de Kronieken beschrijven de geschiedenis van de Davidische dynastie. Hun verhaal ondersteunt de kritiek van de zoon van Sirach:¹⁹ "Behalve David en Hizkia en Josia hebben allen overtredingen begaan: de koningen van Juda faalden" Ecclus. 49:4 ²⁰. We hebben gezien dat de nazaten van David gestraft zouden worden voor ongerechtigheid "met de roede van de mensen, met de slagen van de zonen van de mensheid" ^{2Sam.7:14}. Anders gezegd: getroffen met rampen veroorzaakt door mensen. Een lange reeks van zulke disciplinaire maatregelen bleek onvoldoende heilzame effecten te hebben ^{1Kon.11:11,12; 2Kron.12:2; 16:9; 21:10,16; 24:24; 28:5,6,9; 33:11}. Daarom leverde Hij hen over in de handen van de Chaldeeën. Maar op het moment dat Zedekia afgezet en in boeien naar Babylon werd gevoerd, werd de onaantastbaarheid van de belofte plechtig herhaald:

*En jij, ontwijde, slechte vorst van Israël,
wiens dag komt in de era van de climax
van de ontaarding,
Zo zegt mijn Heer Jahweh:*

¹⁹ Met andere woorden, de kritiek van de auteur van het boek met deze titel, dat tegenwoordig bekend staat als Ecclusiasticus (vanuit de Vulgata). Dit werk is een van de vroegste deuterocanonieke of apocriefe boeken. Het lijkt erop dat de oorspronkelijke titel, volgens het nawoord in de Hebreeuwse tekst, "Wijsheid ... van de zoon van Sirach" was. Het is een opmerkelijk voorbeeld van de Hebreeuwse *Chokmah*- [Wijsheids] literatuur. Voor een groot deel gemodelleerd naar Spreuken, houdt het zich bezig met ethische uitersten en volksspreuken, uitdrukkingen van lof en klaagzang, naast observaties over het Joodse leven en religieuze zeden in de tweede eeuw v.Chr.

²⁰ In Ecclus.49:4 (Ecclesiasticus) wordt verwezen naar het falen van de koningen van Juda, met uitzondering van David, Hizkia en Josia, die trouw bleven aan God.

*Neem de tulband weg, en hef de kroon af.
Dit zal niet zo blijven.
Verhef de geringe, en verneder de hoge!
Ontaard, ontaard, ontaard zal Ik het plaatsen.
Bovendien, dit zal niet hersteld worden totdat
Hij komt aan Wie het gericht toebehoort,
En Ik zal het Hem geven* ^{Ez.21:25-27}

De herbouw van de tempel

Deze grote verklaring vormt en bepaalt het perspectief van de profetieën tijdens en na de ballingschap. De kroon werd verwijderd van het huis van David totdat de Rechtmatige zou komen, en het ziet uit naar Zijn komst:

*Zie! Dagen komen, benadrukt Jahweh, en Ik zal
voor David een rechtvaardige Spruit oprichten,
en een Koning zal regeren en effectief voortgaan,
en Hij zal gericht en gerechtigheid doen in het
land. In Zijn dagen zal Juda gered worden,
en Israël tabernakelen in stille rust, en dit is
Zijn naam, waarmee zij Hem zullen noemen:
Jahweh, onze Gerechtigheid.* ^{Jer.23:5,6}

Het koninkrijk Juda werd gereduceerd tot een provincie van het Babylonische rijk. De Joden en het tempelgerei waren nog maar nauwelijks naar Babylon gebracht, of Nebukadnezar kreeg van God instructie over de toekomst die Hij voor het door hem gedeporteerde volk had bepaald. Nebukadnezar viel in slaap, in beslag genomen door de vraag: *Wat zal hierna gebeuren?* Die nachtelijke droom was compleet antwoord op de gedachte die zijn geest had beziggehouden:

*de grote Eloah²¹ maakt de koning bekend wat
hierna zal gebeuren* ^{Dan.2:29-45}.

Een opeenvolgende serie rijken zou over het heilige Land heersen, maar op zeker moment zou het koninkrijk aan Israël worden hersteld.

Het decreet van Cyrus stond de Joden toe terug te keren en de tempel in Jeruzalem te herbouwen. Een klein overblijfsel keerde terug onder Nehemia en Zerubbabel. Tijdens het bewind van Darius werd de nieuwe tempel voltooid ^{Ezra 6:15}. De omstandigheden waren echter anders dan voorheen. Natie, koning en priester hadden falen door zonde ervaren en stonden allemaal onder oordeel. De tweede tempel had geen ark. Zonder een verzoendeksel was de jaarlijkse reiniging van zonde van de natie niet langer mogelijk. Welke positie had het volk? Dit is de vraag die voortkomt uit het falen van het Aäronitische priesterschap. Zacharia heeft deze situatie voor ogen.

Jahweh zal het land reinigen

Op het eerste gezicht lijkt het visioen in Zacharia 3 te gaan over het verwijderen van de ongerechtigheid van het priesterschap en het land ^{Zach.3:4,9}. Het was het tweede jaar van Darius ^{Zach.1:7}. De Heer is teruggekeerd naar Jeruzalem met medelijden; het werk aan het huis mag doorgaan ^{Zach.1:16; Ezr.4:24}. De profeet ziet Jozua in vuile kleren staan voor de boodschapper van Jahweh. Door zijn onreinheid als aanvalspunt te gebruiken, probeert Satan de voorspoed die aan Jeruzalem, dat opnieuw gekozen is door Jahweh, is beloofd, te verhinderen ^{Zach.3:2}; vergelijk ^{Zach.1:13,17}. Satan

²¹ Onderschikker-waarts; zie voetnoot 5.

wordt berispt. De boodschapper beveelt degenen die voor hem staan (voor Jozua - de priesters en Levieten) om de vuile kleren van hem af te nemen, terwijl hij tegen hem zegt: *Ik laat uw ongerechtigheid van u wijken* Zach.3:4. Daarna wordt Jozua gekleed in rijke gewaden, en de boodschapper verzekert hem dat hij en de Levieten (die voor hem staan) verantwoordelijkheid zullen krijgen over de hof van het huis Zach.3:7. Maar hoe zit het met de verzoening? Terwijl de visie vervaagt, klinkt er een stem

Hoor, bid ik, Jozua, de hogepriester, u en uw metgezellen die voor u zitten, want zij zijn mannen van een wonder, want zie, Ik breng Mijn dienaar, de Spruit. Want zie de steen die Ik voor Jozua neerleg; op één steen zijn zeven facetten. Zie, Ik graveer zijn graving, spreekt Jahweh van de menigten²², en Ik verwijder alle verdorvenheid van dat land in één dag Zach.3:8,9

De steen herinnert ons aan de twee stenen, gegraveerd met de namen van de zonen van Israël. Zij werden op de schouders van de hogepriester gezet. Om de verwijdering van alle verdeeldheid of verschil tussen de stammen of tussen hen en Jahweh te symboliseren, hebben we hier slechts één steen. Deze steen heeft zeven “ogen” of “vonken” of facetten, want zeven is *tevredenheid*, zoals dat in het Hebreeuws betekent. Bovendien hadden mensen de stenen gegraveerd die Aäron droeg, maar nu zal Jahweh Zelf hun namen graveren, zodat ze altijd voor Hem zullen zijn, en Zijn kracht zal hen in Zijn aanwezigheid bewaren.

²² Jahweh Zebaoth; ook als *Jahweh van de legermachten* vertaald.

Zo zal het zijn in het huis, waar Jozua, de hogepriester, dienstdoet.

Relatie priesterschap - koninklijke macht

Als gevolg hiervan zal Jahweh Zelf ook de verdorvenheid van het hele land verwijderen. De enkele edelsteen met zeven facetten, gegraveerd door Zijn eigen handen binnen de tempel, zal zijn uiterlijke vervulling vinden in eenheid, tevredenheid en heiligheid door het land heen. Alleen zo zullen zij genieten van het zitten onder hun wijnstok en vijgenboom; vreugdevolle aanbidding en rechtvaardig bestuur ^{Zach.3:6-10}.

Hij zal zitten als een raffineerder en reiniger van zilver. En Hij zal reinigen de zonen van Levi, en hen zuiveren als goud en als zilver. En zij zullen nabij Jahweh komen, brengend de naderingsgave in gerechtigheid.

Dan zal de naderingsgave van Juda en Jeruzalem aangenaam voor Jahweh zijn, als in de dagen van de eon, en als in voorgaande jaren ^{Mal.3:3,4}.

De relaties tussen priesterschap en koninklijke macht vormen het thema van Zacharia 6. De vergelding voor de natiën die Juda en Jeruzalem hebben verstrooid, wordt herhaaldelijk bevestigd ^{Zach.1:15,18-21;2:9}. Nu ziet de profeet eindelijk de uitvoering ervan. Vier wagens getrokken door paarden van verschillende kleuren komen uit tussen twee koperen bergen. Drie wagens gaan naar het noorden en zuiden ^{Zach.6:1-6}. De vierde is om het land Israël te patrouilleren ^{Zach.6:7}. In het openingsvisioen van de serie ^{Zach.1:7-11} werden de engelachtige ruiters op inspectietocht gestuurd en keerden terug met het verslag: *het hele land is*

stil en rustig. Nu gaan ze uit van goddelijke aanwezigheid om Zijn geest te laten rusten, wat wil zeggen: om Zijn vergelding uit te voeren. ^{Jes.48:14; Ez.5:13}.

De bedoeling van de laatste scène ^{Zach.6:9-15} is duidelijk: het vult Ezechiëls woorden tijdens de ballingschap aan over het verdwijnen van de kroon van Juda totdat Hij komt van wie het recht is. Moest de kroon nu worden hersteld nu de zeventig jaar waren verstreken? Wat volgt geeft antwoord. De profeet krijgt de opdracht om zilver en goud van de teruggekeerde ballingen te nemen en een kroon te maken. De aankondiging volgt:

Priester en Koning

*Zie de Man! Spruit is Zijn naam.
en van onder Hem: Hij zal ontspruiten,
en Hij wil bouwen de tempel van Jahweh,
en Hij zal bouwen de tempel van Jahweh,
en Hij zal dragen de pracht.
en Hij zal zitten en heersen op Zijn troon,
en Hij zal komen om Priester te zijn op Zijn troon,
en de raad van welzijn zal zijn
tussen die twee van hen.* ^{Zach.6:12,13}

Na de aankondiging wordt de profeet opgedragen de kroon in de tempel te deponeren als een gedenkteken om de hoop van Israël levend te houden. De profeet Zacharia breidt de voorspellingen van de ballingschap over de Komende uit met een belangrijk aspect: de Spruit zal de koninklijke en priesterlijke functies verenigen met gunstige resultaten - *de raad van welzijn zal zijn tussen die twee van hen*.

De belofte van iemand die de koninklijke en priesterlijke functies combineert, niet door bloedverwantschap, maar door goddelijke benoeming, herinnert aan twee situaties waar een priester-koning verschijnt om zegeningen te verlenen nadat de vijanden van Israël zijn onderworpen.

Abraham de Hebreëer, keert terug van de slachting van de koningen. Melchizedek, koning van Salem, priester van God de Allerhoogste, ontmoet en zegent hem ^{Hebr. 7:1}.

De Psalmist ^{Ps.110} memoreert het instellen van Jeruzalem tot regeringszetel na de opschudding van Jebus ^{2Sam.5-8}. David maakte het tot het centrum van het religieuze leven. Hij verzamelde *alle uitverkoren mannen van Israël* en nam de Ark van God mee. In de loop van deze handelingen, voerde hij, hoewel koning was, priesterlijke functies uit:

*omgord met een linnen efod bracht David
brandoffers en dankoffers aan Jahweh* ^{2Sam.6:14,17;}
^{1Kron.15:27; 16:37}

Dit was realisering van de taal van de psalm:

*U bent een priester voor de eon, naar de
orde van Melchizedek* ^{Ps.110:4}.

De beloofde boodschapper

Op andere manieren, naast het offeren van offers, speelde de koning een priesterlijke rol. We lezen dat Melchizedek

*brood en wijn bracht en
de aartsvader zegende* ^{Gen.14:18,19}

Zo was het ook met David:

Hij zegende het volk in de naam van Jahweh van de menigten²³. En hij deelde aan allen een geperforeerde wafel uit, en gebraden rundvlees, en wat wijn, en een koek van rozijnen ^{2Sam.6:18,19}.

In dit opzicht volgde de Koning van Israël de voetsporen van Melchizedek.

Maleachi schetst een donker beeld van het overblijfsel in het land. De symptomen van bederf die verschenen bij de terugkeer, hebben zich ontwikkeld tot volkomen afval. Voorop zien wij een corrupt priesterschap, doordrenkt van formalisme, barstensvol van eigen gerechtigheid, en een onverschillig volk dat verontreinigde offers naar Gods altaar brengt. Op de achtergrond, ver weg in de duisternis van heidendom, is Jahwehs Naam groot onder de natiën; wierook en een zuiver offer worden aan Hem geofferd ^{Mal.1:11}. Het vooruitzicht is hetzelfde als in Zacharia:

Zie, Ik zend Mijn bode, en hij zal de weg voor Mij bereiden. En plotseling komt de Heer die jullie zoeken naar Zijn tempel, en de Bode van het verbond, in Wie jullie een welgevallen hebben. Zie! Hij komt! Zegt Jahweh van de menigten ^{Mal.3:1}

Als het niet was om de tradities die vanaf onze jeugd zijn ingeprent, zouden wij nooit iets geheel *nieuws* hebben geïmporteerd in het evangelie van Mattheüs. Dat volgt direct op Maleachi. Het is dezelfde tempel, hetzelfde

²³ Jahweh Zebaoth; ook als *Jahweh van de legermachten* vertaald.

onverschillige priesterschap, hetzelfde corrupte volk, dezelfde natiën van buitenaf die een zuiver offer brengen. Het enige verschil is: Maleachi zegt over de bode: *Ik zend Hem*; over de Heer, *Zie! Hij komt!* Echter, in Mattheüs *is* de boodschapper *gekomen*, de Heer Jezus is *aanwezig*.

Om samen te vatten: Door het woord *koninkrijk* in zijn gewone gebruik te nemen, hebben wij het oude testament doorlopen. Wij vonden onderricht dat niet mysterieus of verborgen van aard is. Beginnend met het algemene idee van heerschappij, beweegt de onthulling zich vooruit en eindigt met een *koning*.

Laten we de stappen opnieuw volgen. Adam wordt met de autoriteit bekleed om voor God te regeren en *heerschappij* uit te oefenen op aarde.

Kondigt het koninkrijk aan

Aan Noach en zijn drie zonen wordt de algemene idee van heerschappij bevestigd. In hun dagen wordt de mensheid verdeeld in *natiën* en wordt het bestuur gebaseerd op het principe van wederzijdse verplichtingen tussen mens en mens. Bij Abraham verschijnt een andere factor: een *groot volk* met de belofte van *een land en een zaad*. Tijdens het bewind van David worden drie elementen toegevoegd: een *stad*, een *troon*, een *koning*.

Na Maleachi werd drie eeuwen lang geen profetenstem gehoord in Israël. Decennium na decennium verstreek moeizaam, zonder aan de bevoorrechte natie verlichting te brengen. Ontmoedigd door de vertraging, gaven velen de hoop op een Messiaans koninkrijk op - een ijdele droom. Heilige mannen en vrouwen leden alle pijn van uitgestelde hoop. Eindelijk brak de tijd van bezoeking aan. Voordat

die dag echter aanbrak, en terwijl de zondige natie bleef afdwalen van God, had Johannes de dooper, de grootste onder de uit vrouwen geborenen, voorgevoel van komende glorie. Hij hevertelt ons ^{Joh.1:33} van mysterieuze boodschappen over de Komende die tot hem kwamen. Hij treurde over de zonde van zijn natie, destijds in dreigend gevaar:

de bijl ligt al aan de wortel van de bomen; elke boom dan, die geen goede vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen ^{Matt.3:10}

Toen hij, als reactie op de berichten die zijn oren bereikten uit verre regionen van glorie, zijn stem verhief in de woestijn, was de kern en inhoud van zijn boodschap:

het koninkrijk van de hemelen is nabijgekomen!

Vladimir Gelesnoff

Nawoord

Het woord van de waarheid recht snijden

De oproep van de apostel Paulus aan Timotheüs:

*Beijver u om uzelf aan God beproefd te presenteren,
een arbeider die zich niet hoeft te schamen, die het
woord van de waarheid recht snijdt* ^{2Tim.2:15}

is zeker een ideaal advies.

Dit principe uitwerkend, schreef Miles Coverdale in 1535:

"Het zal u zeer helpen de Schrift te begrijpen, als u niet alleen let op wat er wordt gesproken en geschreven, maar ook aan wie, en over wie, met welke woorden, op welk moment, waar, met welk doel, met welke omstandigheden, overwegend wat eraan voorafgaat, en wat volgt."

Jullie zullen weten dat Ik Jahweh ben

De kennis van Jahweh komt door oordeel, *niet* zoals wij geneigd zijn te denken, door zegen. Bij het doorwerken van de profetie van Ezechiël werden we getroffen door het voortdurend terugkerende refrein dat vele secties afsluit: "En u zult weten dat Ik Jahweh ben." Het ene na het andere volk wordt aangepakt voor hun daden, en Jahweh brengt allerlei kwalen over hen, het zwaard, de honger en de pest, en het resultaat is altijd hetzelfde. Ze worden bekend met de God van Israël door Zijn oordelen op aarde. Zelfs die naties die Hij gebruikte om Israël en Juda te kastijden, moeten lijden voor de manier waarop zij Zijn volk

behandelden, hoewel zij door Hem als Zijn roede werden gebruikt.

En zal het in de toekomst niet hetzelfde zijn? Zal de kennis van Jahweh, die de duizend jaren van zegen zal kenmerken, niet gebaseerd zijn op de verschrikkelijke oordelen die eraan voorafgaan? De goedheid van God lijkt mensen niet tot een kennis van Hem te brengen, maar kwaad is het heilzame en effectieve middel in Zijn omgang met de natiën op aarde.

Bij het individu is het hetzelfde. Velen zoeken bij Hem toevlucht voor het kwaad, in geloof. Zelfs de heilige wordt vaak door beproeving naar Hem gedreven. En wordt de ongelovige niet tot een kennis van Christus en God gebracht in het grote witte troon oordeel, wanneer hij voor zijn zonden wordt berecht? Het zal een strenge maar heilzame ervaring zijn, en zal niet resulteren in vernietiging of eonische kwelling, maar in een kennis van de Godheid die hen voorbereidt op Zijn genade bij het levend maken en verzoenen aan het einde.

Zo'n visie op het kwaad zou ons helpen om niet alleen de beproevingen die op ons afkomen te verdragen, maar ons er ook in te verblijden en er dankbaar voor te zijn. Want wij willen Jahweh ook in toenemende mate kennen en erop voorbereid zijn om de beloofde vreugden te waarderen.

A.E. Knoch

Andere publicaties Stichting Da-ath:

Gratis bestellen: gorterd@protonmail.com

De uitgeroepen gemeente: Lichaam én bruid? - *Date Gorter*

Efeziërs 5:22-33 vergelijkt de gemeente met de gehuwde vrouw. Zijn wij als gelovigen nu óók de bruid? De geestelijke band van God met Israël wordt in de Schrift als huwelijk beschreven. In Efeze 5 zien we *lichaam* als beeld. Een gehuwde man en vrouw worden één vlees, één lichaam, 1 Kor.6:16. Maar zij doen veel afzonderlijk van elkaar. Zij zijn één en laten zo de eenheid van Christus en Zijn lichaam zien. *Israël*, als *bruid* van Jahweh, staat in een andere betrekking tot Hem.

De completering van het al door Christus - *Andreas Sönnichsen*

In dit machtige woord wordt onthuld, dat wij compleet gemaakt worden tot het volledige complement van God, Efeziërs 3:19.

Dat wij echt de onschatbare waarde van dit kostbare woord mogen beseffen! Want het voorziet in alles, en is volledig toereikend, zoals God Zelf!

De zogenaamde engelenwereld - *A.E. Knoch*

De Griekse noch de Hebreeuwse taal heeft een woord, dat aangeeft wat wij ons vandaag bij 'engel' voorstellen. Als het woord *aggelos* overal waar het voorkomt met 'engel' vertaald was, dan hadden wij de bedoeling ervan kunnen verstaan. Maar helaas is het alleen waar de traditie dat verlangt, zo vertaald. Dit is een duidelijk voorbeeld hoe discordante vertalingen de waarheid voor ons kunnen verduisteren in plaats van dat ze die laten zien.

Wie gaan mee bij de opname? - *Date Gorter*

Wanneer de Heer neerdaalt en de Zijnen roept: wie zullen Hem dan ontmoeten in de lucht? 1 Thessalonicenzen 4:13-18

De bazuin van God is een genademoment. Misschien onbewust en onbedoeld, willen wij daar toch op één of andere manier een voorwaarde aan vastkoppelen.

Leven in verwachting van Zijn komst - Dieter Landersheim

Tot onze heerlijkheid behoort, dat wij in Christus Jezus met iedere geestelijke zegen te midden van de op-hemelse schepselen gezegend zijn, Efeziërs 1:3.

En dat wij in de geest te midden van de op-hemelsen gezet zijn, Efeziërs 2:6,7.

Hij komt! Wij mogen leven in verwachting van die grote dag.

Jezus Christus, de Gekruisigde - Dieter Landersheim

Wie zijn de vijanden van het kruis van Christus?

Voor eigen gerechtigheid is bij God geen ruimte. Als wij onszelf gerechtigheid toekennen, verachten wij het kruis van Christus, dat ons Gods gerechtigheid gaf, door het geloof van Jezus Christus.

Het woord van de verzoening - Date Gorter

De verdeeldheid bij de Korinthiërs was ontkenning van de geestelijke eenheid. Daarover spreekt Paulus in 1 Korinthiërs 12. Hij benadrukt dat het één lichaam is, met één geest en dat is niet voor niets. Zijn houding – een voorbeeld voor ons – was verzoenend, altijd, ook al werden zijn woorden en daden verkeerd begrepen!

Hemel en hel, wat leert Jezus daarover? - A.E. Knoch

Jezus zei tegen Nicodemus: *Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet wederom geboren wordt kan hij het koninkrijk van God niet zien*, Johannes 3:3. En Jezus zegt van mensen die verloren gaan: ... *waar hun worm niet sterft, het vuur niet uitgeblust wordt*, Markus 9:44.

Deze brochure geeft antwoord uit de Bijbel op de indringende vragen. Hoe kan God sterven van ongelovigen aanzien?

Jezus is opgestaan, welke dag was het? - A. Bouman, A. E. Dekker

Deze brochure geeft antwoord op de vraag wanneer de Heer Jezus exact opgewekt werd door de heerlijkheid van de Vader. Was het op -wat wij kennen als- de zondag? Of een andere dag? Nauwgezet is iedere uitdrukking en elk woord dat van belang is, onderzocht. Het resultaat is voor u als gelovige wellicht verbijsterend.

Vergeving van zonden of rechtvaardiging? - Frank Goldammer

Jakob en Esau - Elmar Frey

Ik ben blij dat mijn zonden zijn vergeven omdat Jezus aan het kruis voor mij stierf!, zeggen veel christenen. En rechtvaardiging dan? Het verschil is groter dan u denkt.

Ik heb gekozen voor Jezus en ik ben gered! Dat hoor je gelovigen zeggen. Jakob en Esau, u leest in Genesis en Romeinen 9 over deze tweeling. Het gaat om (uit)kiezen. Wie doet wat? Wanneer? Gods woord geeft uitsluitel!

Schepping van de mens, Gods waagstuk? - Ludwig Wolf

Waagde God het met de schepping van de mens? Zou de mens iets kunnen wat God niet voorzag? Kon de mens zo uit de hand van God wegllopen dat er geen redden meer aan is?

Op deze en meer vragen komt antwoord in deze brochure, uit Gods woord. Het geeft vrede en rust in het hart, wanneer we beseffen Wie Hij is.

Psalm 139, vertaling en commentaar - Alfred E. Dekker

In Psalm 139 laat God via David weten dat God ons door en door kent; kende zelfs ons embryo. Ieder mens is voor God een open boek. Het maakt niet uit bij welk je hoort, wat je gelooft, in welke tijd je leeft en hoe je je gedraagt. Uiteindelijk zal alle knie voor Hem buigen en alle tong van harte belijden: Heer is Jezus Christus, tot eer van God, de Vader! Na lezing van deze psalm zal niemand dit nog kunnen betwijfelen.

Begrijp je wat je leest? - Werner Prolingheuer

In Handelingen 8 lees je dat een Ethiopisch machthebber van de koning in Candacé, de schatkist-bewaarder, te Jeruzalem kwam om daar de God van Israël te aanbidden. Op de terugweg las hij uit een gekochte Schriftrol. Deze invloedrijke 'kamerling' was eerlijk genoeg om te erkennen, dat hij zonder leiding de betekenis van het gedeelte (hij las in Jesaja 53) niet kon begrijpen. Zijn wij altijd zeker, dat wij alles correct verstaan?

Vloek van Cham? - Alfred E. Dekker

Bij de herdenking van de afschaffing van de slavernij onder de noemer Ketikoti is nu algemeen duidelijk geworden, dat de 'vloek van Cham' gebruikt is om een onafzienbare menigte medemensen eeuwenlang tot handelswaar te vernederen en beestachtig te behandelen. Wat alles des te vreselijker maakt, is dat de 'vloek van Cham' als zodanig niet in de Schrift voorkomt, maar op een klinkklare leugen berust. Hoe de vork dan wel aan de steel zit, probeert deze brochure te verhelderen.

De Gemeente in haar laatste aardse dagen - Alfred E. Dekker

Wie van ons het nieuws leest, ziet en hoort over alles wat er in de wereld gaande is, zal zich vast wel eens afvragen: hoelang nog? En wat staat ons allemaal te wachten, voordat alle leden van de uitgeroepen gemeente van de aarde weggerukt worden? Wij zien de toenemende chaos, ramspoed en misdadigheid in de wereld. Maar ook al zou het allemaal rozengeur en maneschijn zijn – wie zou niet voor altijd samen met onze Heer en Redder willen zijn? Wat hierna uiteengezet wordt, dient tot troost en bemoediging, vooral voor wankelmoedigen.

De wil van God & de wil van mensen - A.E. Knoch

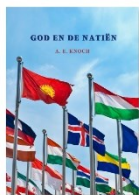
Heeft de mens een 'vrije wil'? Als mensen tegen de wil van God ingaan, zoals we iedere dag zien, kan God dan Zijn doel bereiken? Wat de broers met Jozef deden, was vreselijk. Je broer verkopen! Hoe kijk je daarnaar? *Laat Mijn volk gaan!* zei God tegen Farao. Die wilde dat niet. Hoe handelde God? De wil van de mensenmenigte voor Jezus was: *kruisig Hem!* Die wil werd doorgezet, was dat het dwarsbomen van Gods plan? Of paste dat naadloos in Gods bedoeling? En als alles uit God is, waarom zou je dan volgens Gods woord leven?

De doop - A.E. Knoch

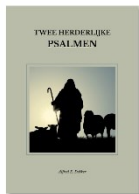
De doop? Die is altijd omstreken binnen de christenheid. Volwassenen dopen? Kinderen bespreken? Hoe dopen? In welke Naam? Wanneer gebeurde dat? Wat is het effect van de waterdoop? Doet het iets, bewerkt het wat? Word je er een betere gelovige door? Allemaal vragen, die steeds weer tot -soms verhitte- discussies leiden. Deze vragen zijn ook belangrijk: Waarin ben je gedoopt? De zee? De wolk? Water? Geest? Wat reinigt en wat niet? Wat is eigenlijk de ene doop (Efeziërs 4:5)? Antwoorden komen uit de Schrift in deze bijzondere studie over dit onderwerp.

God en de natieën - A.E. Knoch

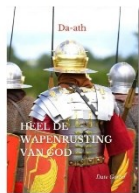
Hoe gaat God met de natieën om? Waarom zijn er eigenlijk natieën? Israël is Gods volk, en Hij heeft een heel speciaal plan met hen. Zij zullen de natieën leiden op aarde, als hun Messias er is. Maar in deze tijd lijkt de chaos alleen maar toe te nemen. Waar zal dat toe leiden? In deze uitgave leest u de overwegingen uit Gods woord, die antwoorden geven. U zult als serieus bijbellezer daarover verbaasd staan!

Twee herderlijke Psalmen - Alfred E. Dekker

Het beeld van herder en kudde heeft al eeuwenlang gelovigen aangesproken. In beginsel is het een beeld dat op God en Israël slaat en niet op gelovigen die in Christus Jezus zijn. Waarom dan toch de "herderspsalmen" 23 en 100? Omdat veel kostbaarheden in Gods schatkamer voor Israël ook voor de natieën buiten Israël van grote waarde zijn. Juist die schatten laten Gods karakter en bovenal Zijn liefde zien. Zouden wij jaloers op Israël zijn? Nee, zoals blijkt uit vergelijking van de aardse schatten voor Israël met die van Paulus' evangelie. Lees dit, en verwonder u over Gods liefde!

Heel de wapenrusting van God - Date Gorter

Heel de wapenrusting van God aandoen is noodzakelijk voor elk lid van het lichaam van Christus.

Deze uitgave geeft antwoord op: waarom aandoen?

Tevens leest u hierin een nadere toelichting op de zeven onderdelen, zoals die te vinden zijn in Efeziërs 6:10-20.

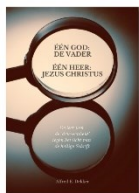
Het gebed van geloof - *Hermann H. Rocke*

Tot Wie richten wij ons *gebed*?
Wat gebeurt er morgen in ons leven? In de wereld? Israël?
Kunnen wij God 'verbidden'?

Gebed is het meest wezenlijke voor een gelovige. Gods woord is essentieel als het om gebed gaat. Daarin is groei en inzicht nodig. In deze brochure leest u over hoe, wat en wanneer we kunnen bidden. Wat is een waar *gebed van geloof*? Gods woord geeft antwoorden!

Één God: de Vader; Één Heer: Jezus Christus - *Alfred E. Dekker*

In de heilige Schrift is niets terug te vinden over God Die een 'drie-eenheid' zou vormen. Niettemin is deze leer al vroeg in het christendom opgedoken en wordt zij tot heden toe aan gelovigen onderwezen. In deze uitgave leest u in deel 1 over de lange geschiedenis van deze leer, afgesloten in deel 2 met wat door God Zelf in Zijn woord ons over Zichzelf, Zijn Zoon en de heilige geest onthuld heeft.

Wat is het koninkrijk van de hemelen?

De grote hoeveelheid antwoorden op deze vraag levert verwarring op.

Het is goed, voor de uitleg om elke zin, ieder woord in de Schriften uit te leggen vanuit het gebruik in andere tekstverbanden van de Bijbel.

Door dat principe te volgen, komt naar voren, dat:
het koninkrijk van de hemelen gebaseerd is op de profeet Daniël.